

[Aksel Larsen.]

militære formål og så samtidig ikke alene beholde, men endda forbedre den økonomiske standard her i landet?

Iøvrigt om den socialdemokratiske opposition eller regeringens stilling: man behøvede blot at lytte til det ærede medlem hr. H. C. Hansens tale i dag. Det var en tale, der forsøgte at opretholde den fiktion, at socialdemokratiet på visse punkter er i opposition til regeringen. Men tillige var det en tordentale til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, det radikale venstre, som ganske vist på mange områder samarbejder med den siddende regering, men som dog på adskillige områder synes at være i reel opposition til regeringen. Jeg skal love for, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fik læst og påskrevet af den i denne henseende kraftfuldeste og oratorisk bedst begavede regeringsordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen.

Hvad konkluderer det ærede medlem hr. H. C. Hansen sin tale i dag med? Jo, med et krav til regeringen om, at den i den nærmeste fremtid går ind i en forhandling, underforstået med socialdemokratiet, om den økonomiske politik og dens praktisering. Altså, det er socialdemokratiet, der forlanger, at nu skal regeringen gå ind i politiske forhandlinger med socialdemokratiet om et nyt økonomisk forlig. Det er et socialdemokratisk krav om, at socialdemokratiet nu skal anerkendes som regeringsparti uden portefeuille. Det var behageligt, at vi fik denne utvetydige erklæring, men jeg ved godt, at den ikke frier os fra også fremtidig at høre, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen er i den skarpeste opposition til denne regering og alle dens gerninger og alt dens væsen.

Så er der den højtærede finansminister. Han bestrider nu, at han og regeringen nærer noget lyssyn til trods for, at han og regeringen for nogle måneder siden gav udtryk for et lyssyn, hvad angår den økonomiske udvikling og de økonomiske perspektiver. Nu ved jeg ikke, hvorfor den højtærede minister har skiftet mening. Han er lige kommet hjem fra et kortvarigt besøg i Paris, og jeg tillader mig at spørge, om det skulle være dette Pariserbesøg, der skulle have fået ham til at skifte mening. Jeg må iøvrigt sige, at det er en uting, at en såkaldt ansvarlig minister, som rejser til en så vigtig konference som den, finansministeren netop har været til i Paris, efter sin hjemkomst ikke i folketinget har et eneste ord at sige om, hvad man bestilte i Paris, hvilke standpunkter han indtog, hvilke resultater, man kom til.

Finansministeren følte trang til at tale

om demokrati. Det var godt, han talte sagte om det, han skulle hellere helt have ladet være med det, når han praktiserer sit demokrati på den måde, at han rejser til Paris og så ikke vil fortælle, hvad han har gjort der. Men man har lov til at gøre sig sine tanker. Jeg ved, at i Ottawa forsøgte De Forenede Staters regering at få gennemført, at der skulle nedsættes et tre mands eller rettere sagt et tre magts udvalg, repræsenterende USA, England og Frankrig, som skulle ordne de økonomiske problemer, sådan at oprustningen kunne gennemføres og landene alligevel holdes nogenlunde økonomisk oppe ved at ånde ved gæller. Det lykkedes ikke Amerika at få det gennemført i Ottawa, men det lykkedes at få det gennemført på mødet i Paris. Det, man satte sig imod med held i Ottawa, det bøjede man sig for i Paris. Skulle det være dette og de konsekvenser, som deraf følger, der bevirker, at den højtærede finansminister, som utvivlsomt gav udtryk for et lyssyn her i salen for en lille måned siden, nu er blevet pessimist?

Den højtærede minister forsøgte at bevise, at han også dengang udtalte sig pessimistisk, og kom med citater af sin egen tale. Nu kan citater være nyttige, men løsevne fra deres sammenhæng og fra det øvrige, der er sagt, kan de også give indtryk af noget helt andet end det, man i virkeligheden har sagt. Det er rigtigt, at finansministeren har talt om, at ikke alle vanskeligheder er overvundet, men hovedindtrykket af hans tale var dette, at nu kunne man se mere lyst på tingene; han har også måttet anerkende, at han dengang talte om vendepunktet, idet han ganske vist tilføjede: „i denne omgang“. Så står det hen, om han med „i denne omgang“ mener de kommende 3—4 år, de kommende 3—4 dage eller de kommende 3—4 timer; det ville være meget behageligt, om han nærmere ville præcisere, hvor langt et tidsrum „i denne omgang“ efter hans formening er. Ministeren erkender, at han har talt om bytteforholdets forbedring, at han har indrømmet, der var en forbedring i bytteforholdet mellem eksport- og importvarer. Ministeren fastslog — det kan man se i fortrykket —:

„at der er mening i det, vi foretager os, at der er en mening i de byrder, der er lagt på befolkningen, for de er sammen med andre kræfter med til at arbejde i den rigtige retning“.

Det sagde den højtærede finansminister, det kan man se i fortrykket sp. 601.

Det er meget godt med alle de ord, men jeg må sige, at hvad angår jongleren med ord under en diskussion om vore økono-